

mende Aar forhaabentlig vil blive gunstigere herfor. Men alle har tillige været enige om, at selv de tidligere forholdsvis gunstigere Udsigter ikke burde føre os ind paa en større Flæskeproduktion, end at den saa vidt muligt akkurat kunde dække vort Hjemmeforbrug, idet en Produktion af Flæsk til Eksport ikke vilde være økonomisk lønnende. Dette er altsaa den særdeles vanskelige Opgave: at søge Produktionen afpasset saa vidt muligt efter det Kvantum, der netop er Brug for. Det vil selvfølgelig nødvendigst gøre, hvis man ønsker at opnaa den størst mulige Sikkerhed — hvad vi maa i det kommende Aar —, at der vil blive et Overskud, som saa kan anvendes efter den Bestemmelse, der til den Tid vil blive taget, enten til Hjemmeforbrug eller paa anden Maade. Men det er altsaa i denne Periode fra nu af, og indtil Flæskeproduktionen har naaet en passende Højde, at det er nødvendigt at finde Erstatning. Alle Ordførere, som har talt for de forskellige Partier, er enige om, at denne Erstatning maa findes i Kødet, og i det væsentlige er de ogsaa enige om, at dette naas igennem den Ordning, som er blevet bragt i Forslag af et kombineret Udvalg, hvor de dygtigste Landbrugere og de dygtigste Mænd paa Slagtingens Omraade har været samlede.

Det, hvorefter der har været en vis Uoverensstemmelse, er Spørgsmaalet om den Afgift, som bringes i Forslag. Det ærede Medlem fra Sæby var nu imod denne Afgifts Lovfæstelse, men paa den anden Side var han ikke imod, at den bestaaende Afgift i et vist Tidsrum anvendes ikke paa samme Maade som hidtil, men derimod til at gaa ind i den her foreslaaede Ordning. Men jeg ser ikke, hvordan dette kan ske uden ved en Lovfæstelse, ved en Bestemmelse i denne Lov om, at denne Afgift skal anvendes just paa denne Maade.

Det ærede Medlem fra Sæby var senere inde paa, at denne Lov burde tidsbegrænses, f. Eks. til 1. Januar, og jeg skal ingen Indvending gøre mod, at der sættes en Tidsgrænse for Lovens Gyldighed. Man vil jo saa henimod Udløbet af Perioden, hvis mod Forventning den Tid, hvori Flæsk mangler, strækker sig længere end nu beregnet, kunne forny Loven eller optage Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil fortsætte med en Regulering af Kødforholdene med et andet Formaal for Øje end det, denne Lov har, nemlig at dække det manglende Kvantum Flæsk. Jeg vil altsaa ikke have noget imod, at man for-

handler om en Tidsbegrænsning af den her foreslaaede Lov. Jeg har allerede sagt, at dens Formaal er tidsbegrænset, saa det kan jo ogsaa godt staa i Loven. Men i det Tilfælde kan jeg heller ikke forstaa det ærede Medlems Betænkelighed vedrørende Afgiftens Indførelse i en saadan tidsbegrænset Lov. Jeg ser ikke, hvorledes man kan komme udenom dette, naar Afgiften faktisk skal træde ind i Ordningen, og deri er det ærede Medlem fra Sæby jo enig.

Det andet Spørgsmaal er Afgiftens Størrelse, hvorom baade det ærede Medlem fra Sæby og det konservative Folkepartis Ordfører har udtalt sig. Jeg kan nu i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) herom sagligt har sagt. Jeg skal kun tilføje, at jeg har ment at burde bringe i Forslag en Afgift, som efter de Beregninger og det Skøn, som var forelagt for mig, kunde bevirke, at denne Ordning kunde bære sig finansielt. Jeg er gaaet ud fra, at naar jeg foreslog en Fordobling af Afgiften, kunde jeg være ganske sikker paa i Rigsdagen at finde landbrugsøkonomiske Interesser i Sagen tilstrækkeligt repræsenterede gennem det ærede Medlem fra Sæbys Udtalelser, saaledes at der da ikke vilde være nogen Fare for, at der vilde blive vedtaget her paa Rigsdagen en Afgift, som ikke set fra landbrugsøkonomisk Standpunkt vilde være rimelig. Det ærede Medlem fra Sæby nærede Betænkelighed ved den høje Afgift, fordi han mente, den vilde bringe Statskassen Overskud, og han kom til dette Resultat ud fra en meget vidtgaaende Opfattelse af, hvor stor Produktionen, navnlig Eksportproduktionen, vilde blive. Jeg kan ogsaa der henholde mig til, hvad der er fremført af det ærede Medlem, som er Formand for Kødkontoret, i hvis Arbejde det ærede Medlem fra Sæby jo ogsaa deltager. Jeg har den Opfattelse, at det, der vil komme til at foregaa i Kraft af denne Lov, ikke er noget som helst andet end nøjagtigt, hvad der gennem en Aarrække for Flæskestets og for Smørrets Vedkommende er sket her i Landet, nemlig at den Del af den vedkommende Produktion, som gaar ind i Eksporten til højere Priser, bidrager til Nedsættelse af Hjemmemarkedets Priser. Saaledes var det for Flæskestets Vedkommende. Den Gang, der blev givet Svineslagterierne Eneret til Eksport, paatog de sig at forsyne Hjemmemarkedet til en lavere Pris. Denne lavere Pris har senere vist sig for lav, derfor har man føjet et